

Mitt heimstadland

Eg aldri kan gløyma mitt heimstadland
Med fjell og med heimar og brusande strand
Med fjord og med holmar og hav ikring
Og fuglesongen i austarvind

Og opp ifrå strand går ein gamal sti
Vel forma og laga i gamal tid
Der halvvegs ein kipestein, svart og grå
Han står som eit minne mot himmel blå

Med grønleta bøar og avlingar rik
Med bjørkeskogen i tronge vik
Med nøter og garn og med sei og laks
I grendene her var det mannfolk vaks

I storm og i stilla på havet dei laut
Mens bylgjene trugande mot dei braut
Med vind i sitt segl og med kurs mot mål
Ja, slik vart dei seige og hard som stål

Her landet det vaks under arbeidshand
Mens folket dei sleit på sjø og på land
Så lite dei kravde, så mykje dei vann
Slik er det å væra ein føregongsmann

Her skoda eg landet for fyrste gong
Så fint og så fritt i mor mi sin song
Her spirde ein vår i mi sjel, mitt sinn
Og her fekk eg arven som stødt er min.